

τὰ μάτια μας 'πὸ τὴν ἀφαγανιά (= πείνα) Πελοπν. (Γαργαλ.) Γουβώνουν σὰν ἀχηβάδες Α. Καρχαβ., Λόγ. πλώρ., 269 'Εγούβωσαν τ' ὁμμάτ'α' Κοτύωρ. 'Εγούβωσαν τὰ μάγ'λα 'τ' αὐτόθ.

γουβωτός ἐπίθ. πολλαχ. γουβουτός Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γκουβουτός Ἡπ. (Κόνιτς. Κουκούλ.) Μακεδ. (Βόιον Γρεβεν. Καστορ. Κοζ. Μοσχοπόταμ.) γουβουτός Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ο υ β ὠ τ ὠ.

1) Ὁ κοῖλος, κοιλανθεὶς ἐνθ' ἄν.: 'Εναι γουβωτός ὁ τόπος καὶ δὲν ξανοίγεις μακρὰ (ξανοίγεις = βλέπεις, διακρίνεις) Πελοπν. (Μάν.) Τὸ κόκκαλο αὐτὸ εἶναι γουβωτὸ Ἀθῆν. Τὰ μ'ψούρια ἦταν γκουβουτὰ καὶ χου-ματένια (μ'ψούρι = εἶδος σκεύους) Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) 2) Κυρτός Ἡπ. Πελοπν. (Ἡλ.) 3) Κωνοειδής Ἡπ. Πελοπν. (Ἡλ.) 4) Οὐς., βαθὺ σκεῦος, δοχεῖον Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. (Κοζ.)

γουμεντέας ἐπίθ. Πόντ. (Κοτύωρ.) ἐγουεντέας Πόντ. (Χαλδ.) Θηλ. γουγενοῦ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ ο υ γ ε ῦ ὠ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -τ έ α ς. Ὁ φειδωλευόμενος, ὁ γλίσχρος ἐνθ' ἄν.

γουμεύω Πόντ. (Κοτύωρ.) γουεῦω Πόντ. (Χαλδ.) ἐγουεῦω Πόντ. (Χαλδ.) Ἀόρ. ἐγούεφα.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *Kıymak*. Ὁ τύπ. ἐ γ ο υ ε ῦ ὠ ἐκ τοῦ ἄορ. ἐ γ ο ῦ ε ψ α.

Φειδωλεύομαι, φείδομαι ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἀς ἐσέ τὴν ψή μ' ἔ' ἐγουεῦω (δὲν λυποῦμαι τὴν ψυχὴν μου διὰ σέ) Πόντ. (Κοτύωρ.)

γουγούλεμα τό, ἐνιαχ. γουγούλιμα Στερελλ. (Ξηρόμ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ο υ γ ο υ λ ε ῦ ὠ.

Θωπεία ἐνθ' ἄν.: Θελ' γουγουλέματα Ξηρόμ.

γουγουλεύω Λεξ. Αἰν. γουγουλεύου Στερελλ. (Ξηρόμ. Τριχων.)

Λέξεις πεποιημένη.

1) Περιέρχομαι τόπον τινὰ ἀνερευνῶν, ψηλαφῶν καὶ βραδύνω ὡς ἀσχολούμενος εἰς ἀνερεύνησιν Λεξ. Αἰν. 2) Θωπεύω, περιποιῶμαι νήπιον ἢ ζῶον, ἐκπληρῶ τὰς ἐπιθυμίας του Στερελλ. (Ξηρόμ. Τριχων.): Γιά νά 'ἦς πράματα, πρέπ' νά τὰ γουγουλεύς (νά 'ἦς = νὰ ἔχῃς) Τριχων. Γουγούλω' τα τὰ μ'κρά αὐτόθ.

γουγουλίζω Ἡπ. γουγουλίζου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γουγ'λίζου Μακεδ. γουγουλνίζου Μακεδ. (Βόιον) γουγουλάου Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ.) γουγουλνῶ Μακεδ. (Βόιον Κοζ.)

Λέξεις πεποιημένη.

1) Ἐπὶ τῆς περιστρεφῆς, παράγω τοὺς γνωστοὺς κρωγμοὺς τοῦ πτηνοῦ Μακεδ. (Βόιον Κοζ.): Γουγουλνίζ' τοῦ πιρ'στέρ' Βόιον. Γουγουλνίει τοῦ πιρ'στέρ' Κοζ. 2) Ἐπὶ τοῦ νηπίου, ψελλίζω, πειρῶμαι νὰ ὁμιλήσω Ἡπ. Μακεδ. Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ.): Ἀρχισε νὰ γουγουλίζῃ τὸ παιδί Ἡπ. Γουγουλάει τὸ παιδάκι μου! Βάλτ. Ἀρχίνησε καὶ γουγουλάει ὁ δράκος (= τὸ ἀβάπτιστον ἀρσενικὸν νήπιον) Γαργαλ. Συνών. χ α λ ε ο υ ρ ί ζ ω. 3) Ξεγελῶ νήπιον μὲ γλυκεῖς, θωπευτικὸς λόγους διὰ νὰ ἡσυχάσῃ Στερελλ. (Αἰτωλ.): Γουγούλ'σ' του νιά ψ'χούλα τοῦ πιδάκ', γιά νὰ ξιχάσ' (νιά ψ'χούλα = ὀλίγον). Τοῦ γουγούλ'ζι ἡ θειά

τ' τοῦ πιδὶ καὶ σώπασι ἀπ' τὰ κλάματα. 4) Δικαιολογῶ παραπτώματα Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τ'ς παίρι τὰ κλίφιμιά καὶ τοὺν γουγούλ'ζι. Νὰ τώρα ἡ προκουπή τ'!

γουγούλισμα τό, Ἡπ. γουγούλ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Τριχων.) γουγούλημα Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Φιγάλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ο υ γ ο υ λ ί ζ ω.

1) Τὸ λάλημα τῶν πτηνῶν Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Τὸ ψέλλισμα, ἡ προσπάθεια τοῦ νηπίου νὰ ὁμιλήσῃ Ἡπ. Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ.): Ἀρχίνησε τὰ γουγουλίσματα τὸ παιδάκι μου! (Βάλτ.) Ἀκῶ τὰ γουγουλίσματα τῆς δρακοῦς μου (δρακοῦ = θηλυκὸν ἀβάπτιστον νήπιον) Γαργαλ. 3) Περιποίησης νηπίου μὲ γλυκεῖς λόγους καὶ θωπείας καὶ κατ' ἐπέκτασιν θωπεία Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τὰ παιδιὰ δὲ θέλ'νι γουγούλ'σμα, ἄμα κἀν'νι ζ'μιές.

γουνδάκι τό, πολλαχ. γ'δάκ' Ἡπ. (Ἑλληνικ.) γ'δάτσι Μεγίστ. γ'δάτσ' Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ο υ δ ῖ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

Μικρὸν γ ο υ δ ῖ, ἰγδῖον ἐνθ' ἄν.: Νὰ τρώγῃς τὸ γουνδάκι, γιατί' μαύρισε Ἰων. (Σμύρν.) Στούμπ'σα ψίχα κανέλα 'ς τοῦ γ'δάκ' (ψίχα = ὀλίγη) Ἡπ. (Ἑλληνικ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γουνδάκης Μακεδ. (Σέρρ.)

γουνδάρω Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ο υ δ ῖ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ ω.

1) Χρονοτριβῶ ἐνθ' ἄν.: Τί γουνδάρεις, μωρῇ; Κάνε γρήγορα τὴ δουλειά σου! Γαργαλ. 2) Μεταφ., ἀνυπνίζομαι ἐνθ' ἄν.: Κεῖνο τὸ παλιόπαιδο κρύβεται 'ς τὶς μάντρες καὶ γουνδάρει Ποταμ.

γούδας ὁ, Πεποπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ο υ δ ῖ καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -α ς.

1) Ὁ χρονοτριβῶν ἐνθ' ἄν. 2) Μεταφ., ὁ ἀνυπνίζόμενος ἐνθ' ἄν.

γουνδέτα ἡ, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Δημητρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ἡ ἐκ μετάρτης ἢ βάμβακος καὶ εἰς μικροὺς θυσάνους καταλήγουσα κ α λ τ σ ο δ έ τ α τῶν φουστανελοφόρων ἐνθ' ἄν.

γουδι τό, ἰγδῖν Πόντ. (Ὀφ.) ἰγδῖ Πόντ. (Σινώπ.)— Λεξ. Βλάχ. ἐγδῖν Πόντ. (Κοτύωρ. Νικόπ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἐγδῖ Πόντ. (Κοτύωρ. Σεμέν.) ὀγδῖ Ν. Πολίτ., Παροιμ. 2,91 γουδῖν Ἀμοργ. Κῶς (Καρδάμ.) Πόντ. (Χαλδ.) γουδῖ κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) Τσακων. (Χαβούτσ.) γδῖν Κύπρ. (Μένοικ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Χίος (Πισπιλ. Πύργ.) κ.ά. γδῖ Βιθυν. (Πιστικοχ.) Θάσ. Θήρ. Κάλυμν. Κάρπ. (Ἀπέρ. Ἐλυμπ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ.ά.) Κύπρ. Κῶς (Πυλ. κ.ά.) Μέγαρ. Μεγίστ. Μύκ. Νίσυρ. Πάτμ. Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. Τῆν. Χάλκ. Χίος (Βροντ. Καρδάμ. Κουρούν. Πισπιλ. κ.ά.)— Λεξ. Βάιγ' Φύλλ. Μπριγκ. γ'δῖ Ἀλόνν. Εὐβ. (Αἰδηψ. Ἀγία Ἄνν.) Ἡπ. (Δωδών. Ἑλληνικ. Πλάκ.) Θάσ. Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Πήλ. Τρίκερ. Φάρσαλ. κ.ά.) Θράκ. (Αἰν. Ἀμόρ. Ἑλληνοχώρ.) Ἰμβρ. Μ. Ἀσία (Κυδων.) Λέσβ. (Ἀγιάσ. Πολιχνῖτ. κ.ά.) Λῆμν. Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Δρυμ. Σιάτ. Σιδηρόκ. Χαλκιδ. κ.ά.) Σάμ. (Κοκκάρ. Μαυραντζ. κ.ά.) Σκόπ. Σαμοθρ. Στερελλ. (Ἰτέα Καρπεν.) Σκῦρ. γδῖν Κύπρ. γδῖ Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Κάρπ. Κῶς (Πυλ.) Μεγίστ. Ρόδ. γτῖν Κύπρ. (Μεσαρ. κ.ά.) γτῖ Κάρπ. (Μεσοχώρ.) Χάλκ. ἰκδῖν Κύπρ. χτῖν Κύπρ.

